

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ 2019

«Απόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς».

Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος, Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453)].

Σημ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὄρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 5-14).

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου,
Τετάρτη Μεσοπεντηκοστῆς §§23-25.

* * * * *

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Ἑβδομάδος

Ἑσπερας

Μετὰ τὸ εὐλογῆσαι τὸν ἱερέα, τό, Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸν Προοιμακὸν Ψαλμόν. Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως, Πεντηκοστῆ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων· καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, ...

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως· οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνιοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι* ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θείου δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντας ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θείου δαψιλῆς, ...

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια· ἐν ᾗ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

* * *

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἁγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε

ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος
σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.
ᾠχος α΄. Ψαλμὸς κβ΄.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. (κβ΄ 6)

Στίχ. α΄. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑ-
στερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκή-
νωσεν. (κβ΄ 12)

Στίχ. β΄. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκι-
ᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ
μετ' ἐμοῦ εἶ. (κβ΄ 4)

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενῆς, τό, Καταξίωσον,
τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν με-
σότης, ἐν ἣ Χριστός, παραγυμνώσας ἀμυ-
δρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, Παράλυτον συνέ-
σφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας·
καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὀστρακίνῳ
σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώ-
νιον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτί-
σω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομί-
ας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν
αὐτῷ.

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, με-
σούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων
τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους,
καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς
αὐτούς· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέ-
τω ὕδωρ ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν
αἰῶνα. Ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι, ποτα-
μοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰ-
ωνίου. Ὡ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς εὐσπλαγ-
χίας σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα σοι.

ᾠχος β΄.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ
Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων
τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρόν αἰώνιον,
καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας
αὐτοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. δ΄.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου
Σωτήρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος οἶδε
γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι
σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν κό-
σμον. Δόξα σοι.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ΄.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυ-
χὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σω-
τήρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ
πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός,
δόξα σοι. (ἐκ γ΄)

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. δ΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμούς, ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν Ζωοδότην; Ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησία· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς, Ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησία πολλῇ, ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν· ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς,...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ

Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου δ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἧ' καὶ ὁ τοῦ πλ. δ' ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς C'.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Μέσην ἑορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴγχεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότης ἀναβρύουσαι.

Ἐπέστης, μαρμαρυγὰς Θεότητος, ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς· ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σφωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γεγονόςας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὑψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ σὰρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα· ἀλλ' ὡς συνέστη ἄνευθεν σπορᾶς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθία φύσεως, ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου πλ. δ'.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ῥδὴ α'. Θάλασσαν ἔπηξας.

Ἔθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου, καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθόν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἶμα· καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτῆρ τῇ ἀπάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν· θέλων ἐκοπίσασας Σωτῆρ μου· καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπέικων· καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω. Σὺ εἶ, Σωτῆρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Δόξα.

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα, Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναῖδιον Υἱῷ, τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν· μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμῶν, ἀνάρχου Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἐχώρησας τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννήτορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀ-

φράστως, καὶ Παρθένης ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης· τοῦτον Ἄγνη, ὡς Υἱὸν σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποιήσεως σου αἰεὶ.

Καταβασία.

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ, καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτούς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας· Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὧδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταίῳ.

Ἦδὴ γ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἠνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες, ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἄλλος.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νομικῆς Ἑορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι· Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν οἱ Προφήται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τῆ οὐσίας, ὑμνοῦμεν ἄναρχον τὸν Υἱὸν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας τῆς Τεκούσης τὴν ἀφθορον γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Καταβασία.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς Ἑορτῆς· Ὁ διψῶν, ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείουνάματος, ποταμοὺς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου· ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ Θεοῦ Γεννητορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰνάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβρῦζων τῷ κόσμῳ, πάντα Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρῦσασθαι, σωτηρίας τὰνάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει, τοῦ κόρου

σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

ᾠδὴ δ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ῥήξας θανάτου τὰς πύλας τῆ σῆ δυνάμει, ὁδοῦς ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας· πύλας δὲ διήνοιξας, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τὴν μεσότητα τῶν ὄλων, καὶ τέλος ἔχων, καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἄναρχος περιεδραγμένος, ἔστης ἐν τῷ μέσῳ, βοῶν· Τῶν θείων θεόφρονες, δεῦτε δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Ὡς Θεὸς καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ὡς δυνατὸς τὸ κράτος, καθελὼν τοῦ θανάτου πέμπειν ἐπηγγείλω Χριστέ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ Πατρὸς προερχόμενον.

Θεοτοκίον.

Νέμεις πλουσίως τὴν χάριν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα προαιώνιον Λόγον, Μῆτερ ἀπειρόγαμε, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τούτοις αἰτουμένη πανάχραντε.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ.

Εἰ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, ὁ δὲ Μεσσίας Χριστός ἐστι, παράνομοι, τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; ἰδοὺ παραγέγονε, καὶ μαρτυρεῖ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, Παράλυτον λόγῳ συνέσφιγγεν.

Μὴ συνιέντες τὰς Γραφάς, πλανᾶσθε πάντες ὑμεῖς, Ἑβραῖοι ἄνομοι· ὄντως γὰρ ἦλθε Χριστός, καὶ πάντας ἐφώτισε, καὶ ἐν ὑμῖν ἔδειξε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια· καὶ μάτην ἀρνεῖσθε τὴν ὄντως ζωὴν.

Ἐν ἔργον ἔδειξα ἡμῖν, καὶ πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραξε τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός· ὑμεῖς περιτέμνετε, καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνθρωπον, φησὶν· ἐμοὶ δὲ τί ἐγκαλεῖτε λοιπόν, ἐγείραντι λόγῳ Παράλυτον;

Ἔργα ἐποίησα πολλά, καὶ διὰ ποῖον ἔργον λιθάζετέ με; τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός, ἐλέγχων ἀνέκραγεν· ὅτι ἄνθρωπον ὑγιῆ ὄλον λόγῳ ἐποίησα; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἄνθρωποι.

Ἐν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, καὶ ἐν Προφήταις αὐτὸς ἐπαναπαυόμενος, μετὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ ἄχραντον γέννημα, τῆς Πατρικῆς φύσεως Χριστέ, τὰ ἔθνη πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνήγαγε τῶν σημείων σου.

Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε μονάς, ἄναρχε Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἡ ἐν μονάδι Τριάς· ὁμότιμε, σύνθρονε, ζωοποιέ, ἄκτιστε Θεέ, σῶζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ ρῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρὶ σου τὸν Θεόν, ἀπεριγράπτως χωρήσασα θεόνυμφε, Παρθενομητορ ἀγνή, μὴ παύση πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως διὰ σοῦ ῥυσθῶμεν τῶν περιστάσεων· πρὸς σὲ γὰρ αἰεὶ καταφεύγομεν.

Καταβασία.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προέώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραγεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ἦξει ὁ Θεός. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφων, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Τῶν θείων ἐορτῶν, τὴν μεσότητα φθάσαντες, τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου, ἀρετῆς ἐξασκήσαι, σπουδάσωμεν θεόφρονες.

Ὡς ὄντως ἱερὰ ἡ παροῦσα πανήγυρις· μεσό-
τητα τῶν μεγίστων, ἑορτῶν γὰρ ὀρίζει, καὶ
λάμπει ἀμφοτέρωθεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἀρχαγγελικός, οὐκ ἰσχύει νοῆσαι σου,
τὸν ἄφραστον ἐκ Παρθένου, καὶ πανάχραν-
τον τόκον, Σωτῆρ μου πολυέλεε.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θαύμασι κατεκόσμησας, τοὺς Ἀποστόλους
σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς Μαθητὰς ἐν
παντὶ τῷ κόσμῳ, δοξάσας Σωτῆρ ἡμῶν, καὶ
δοὺς αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Ἄπαντα κατεφώτισαν, τῆς γῆς τὰ πέρατα,
θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταί, καὶ ποι-
κίλοις τρόποις, τὸν λόγον κηρύξαντες, Χρι-
στὲ Σωτῆρ τῆς Βασιλείας σου.

Αἶνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ Βασιλείᾳ σου, ὕ-
μνον σοι δὲ προσάγομεν, τῷ δι' ἡμᾶς ἐπὶ γῆς
ὀφθέντι, καὶ κόσμον φωτίσαντι καὶ τὸν Ἀδὰμ
ἀνακαλέσαντι.

Δόξα.

Δόξα σοι Πάτερ ἅγιε, Θεὲ ἀγέννητε· δόξα
σοι Λόγε ἄχρονε, μονογενές· δόξα σοι τὸ
Πνεῦμα, τὸ θεῖον καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοού-
σιον Πατρὶ καὶ Υἱῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα
τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων, οὐ
θνήσκει, ὡς ἔφησεν, ὁ τοῦ παντὸς Θεογεννή-
τορ τροφεύς.

Καταβασία.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν. Κύριε
ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐκτὸς σοῦ
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζο-
μεν.

Ὡδὴ C΄. Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κε-
καθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Μεσότης, Πεντηκοστῆς, ἐφέστηκε σήμερον,
ἐνθεν τοῦ θεοῦ μὲν Πάσχα, θειοτάτῳ φέγγει
καταυγασθεῖσα, ἐκεῖθεν δέ, τοῦ Παρακλήτου
λάμπουσα χάριτι.

Ἐλάλεις, ἐν τῷ ναῷ Χριστὲ παριστάμενος,
τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκείαν δόξαν
ἀποκαλύπτων, καὶ προφαίνων, τὴν συμφυῖαν
πρὸς τὸν Γεννήτορα.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι, προστασία καὶ τεῖχος ἀκράδαν-
τον, τῶν κοσμικῶν με σκανδάλων, λυτρο-
μένη μόνη Θεογεννήτορ, καὶ ταῖς θεαῖς, φω-
τοχυσίας καταλαμπρύνουσα.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ὕδατα θαλάσσης.

Ὁ πάντα περιέπων τὰ πέρατα, ἀνῆλθες Ἰη-
σοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ὄχλους,
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς Ἑορτῆς μεσοῦ-
σης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Ἀνέπτυξας τὰ χεῖλη σου Δέσποτα, ἐκήρυξας
τῷ κόσμῳ, τὸν ἄχρονον Πατέρα, καὶ τὸ πα-
νάγιον Πνεῦμα, τὸ συγγενὲς ἀμφοτέρων, φυ-
λάττων, καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, τοῖς ἔρ-
γοις ἐπιστάσω τοὺς λόγους σου, ἰάσεις τε-
λῶν Σωτῆρ καὶ σημεῖα, Παράλυτον ἀνορ-
θῶν, λεπροὺς καθαίρων, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀ-
νιστῶν.

Ὁ ἄναρχος Υἱός, ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ
καθ' ἡμᾶς, ἐνηνθρώπησε· καὶ μέσον τῆς Ἑ-
ορτῆς ἐδίδασκε λέγων· Προσδράμετε τῇ πη-
γῇ τῇ ἀνάφῳ, ζωὴν ἀρύσασθαι.

Δόξα.

Τὴν μίαν ἐν Τριάδι Θεότητα, οὐσίαν τρισυ-
πόστατον ἄκτιστον, ἀμέριστον πάντες δοξο-
λογοῦμεν, Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἁγι-
ον Πνεῦμα, ὡς τρία οὐσαν καὶ ἓν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Παρθέ-
νον καὶ Μητέρα δοξάζομεν, σὲ μόνην ἀγνή
θεόνυμφε Κόρη· ἐκ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς ἐ-
σαρκώθη, ζωοποιήσας ἡμᾶς.

Καταβασία.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης Φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διό, ὡς Ἴωνᾶς, σοὶ κραυγάζω Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγγχε Κύριε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, παισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδουσον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θεῖαν σου Ἐγερσιν, παρέχων Ἀγαθὴ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου.

Τῆς ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Παρθένου.

Στίχ. Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Εἵκαδι Θεοδοσίην ἐνάτη πέφνε ρεῦμα θαλάσσης.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχ. Κέρας κριοῦ κτεῖνάν σε Θεοδοσία,
Ἦφθη νέον σοὶ τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
Ἦπερ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Νάννος, ἦτοι Ἰωάννης, ὁ Θεσσαλονικεὺς, ὁ ἐν Σμύρνη μαρτυρήσας, ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ Νάννος ὄφθη χαριτωμένος νέος,
Μάρτυς Κυρίου· ὦ ἄκρας εὐδοξίας!

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Σεπτὴν τελευτὴν τὴν Ἀλεξάνδρου σέβω,
Ὅν οἶδα σεπτὸν τῆς Ἀλεξάνδρου Πάπαν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, συγκληθείσης ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ ἔτος τεκε' (325), καταδικασάσης τὸν Ἄρειον καὶ δογματίσσης τὸ ὁμοούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Στίχ. Λόγον Ὀμοούσιον Πατρὶ ἀνάρχω,
Ἐν Νικαίᾳ ἔφησαν θεῖοι Πατέρες.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀνὴρ καὶ ἡ τούτου σύζυγος, ξύλοις τὰ ὀστᾶ συντριβέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τοῖς Ἄνδρὸς ὀστοῖς συγκατεκλάσθης, Γύναι,
Κάγῳ σὸν ὀστοῦν, πρὸς τὸν Ἄνδρα φαμένη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱερεμίου, τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ἐν τῇ ἐρήμῳ φεύγων Ἱερεμίας,
Ὡς ἐρημικὸς στρουθὸς Χριστοῦ ἐσκήνου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς Ὀσίας Ὑπομονῆς τῆς Αὐγούστης, τῆς Παλαιολογίνης, ἐν εἰρήνῃ κοιμηθείσης ἐν ἔτει ,αυν' (1450).

Στίχ. Στέμμα καταθέσασα ἀνάκτων κάτω,
Στέμμα εἴληφας, Ὑπομονή, ἐν πόλῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμην ποιούμεθα, τῶν ἐν τε τῇ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας σεπτῆ καθέδρα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐν τῇ φρικτῇ τῆς Θείας Μυσταγωγίας ὥρα, τῇ τοῦ Ῥωμανοῦ Πύλη καὶ ἔνδον τῶν τειχῶν χώρα τῆς Βασιλευσύσης τῶν πόλεων Κωνσταντίνου Πόλεως, ἀναιρεθέντων ἀνωνύμων Μαρτύρων ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλλων τε καὶ ἀλλοθρή-

σκων, ἐν τῇ καταθλίπτῳ καὶ σκιερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Ἀλώσεως αὐτῆς, ἐν ἔτει ,αυγ´ (1453).

Στίχ. Κτείνουσιν ἄπιστοι πληθὺν Μαρτύρων, πρέσβεις ἀπαύστους δωρούμενοι τῇ Πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Ἀργύρη ἢ Ἀργέντη, τοῦ Χίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει ,αυξε´ (1465).

Στίχ. Τῶν συκοφαντῶν θῦμα ὦν ὁ Ἀνδρέας, Ἀνδρικῶς ἐκήρυξε Χριστοῦ τὴν πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Οὐστιούγκ, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γνοὺς τὸ ἡδύ, Ἰωάννη, Κυρίου, Πᾶσαν πικρίαν ἐγλύκανας μορίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου νέου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Βρχάτς τῆς Σερβίας, τοῦ ὑπὸ τῶν Τούρκων μαρτυρήσαντος, ἐν ἔτει ,αφμθ´ (1549).

Στίχ. Ἐχυσας αἷμα, Θεόδωρε τρισμάκαρ, Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, Ὅν ἔθυσας πολλάκις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου νέου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Ζήλων, τοῦ ἐκ Λέσβου ὀρμωμένου καὶ ἐν Ἀμασειᾷ τοῦ Πόντου ἐν βαρυτάτῃ εἰρκτῇ, μαρτυρικῶς τελειωθέντος, ἐν ἔτει ,αῆκα´ (†1921).

Στίχ. Ὁ Εὐθύμιος ἐν εἰρκτῇ μαρτυρήσας, Προσετέθη χορείᾳ Μαρτύρων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἱ ζ´ καὶ η´ ὧδαι τῶν κανόνων.

Ὠδὴ ζ´. Ἦχος δ´. Ὁ εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἰσχυῖ Σῶτερ τὴν τοῦ θανάτου λύσας δύναμιν, τρίβον τῆς ζωῆς ἐγνώρισας τοῖς θνητοῖς, εὐχαρίστως σοι κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σάρκα φοροῦντα, τεθεαμένοι οὐκ ἐπέγνωσαν, δῆμοι τῶν Ἑβραίων Λόγε σε τοῦ Θεοῦ· ἀλλ´ ἡμεῖς σοι ἀναμέλλομεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ´.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Σαρρικῶς ἐκοπίασας, ἢ ἀνάπαυσις πάντων· ἐκουσίως ἐδίψησας, ἢ πηγὴ τῶν θαυμάτων· τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, ὕδωρ τὸ ζῶν, Ἰησοῦ ἐπαγγειλάμενος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, γυναικὶ προσωμίλεις, διαλέγων τὴν ἄνοιαν, τῶν ἀνόμων Ἑβραίων· ἢ μὲν γὰρ ἐπίστευσεν, Υἱόν σε εἶναι Θεοῦ, οἱ δὲ ἠρνήσαντο.

Ὑδωρ ζῶν τὸ ἀλλόμενον, ὕδωρ ἀθανασίας, ἢ πηγὴ ἢ ἀεὶζωος, παρέχειν ἐπηγγείλω, τοῖς πίστει τὸ Πνεῦμά σου, προσδεχομένοις Σωτῆρ τὸ προῖον ἐκ Πατρὸς.

Πέντε ἄρτοις ἐξέθρεψας, χιλιάδας πεινῶντων, καὶ τοῦ κόρου τὰ λείψανα, εἰς ἄλλας μυριάδας, Σωτῆρ ἐπερίσσευσας, δεικνὺς τὴν δόξαν σου, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Ὁ ἐσθίων τὸν ἄρτον σου, ζήσεται αἰωνίως, καὶ ὁ πίνων τὸ αἷμά σου, ἐν σοὶ μένει Σωτῆρ μου, καὶ σὺ ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ἀναστήσεις αὐτόν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ροπῇ.

Ἐθαυμάστωσας Δέσποτα, τὴν σὴν οικονομίαν, πιστωσάμενος θαύμασι, τὴν θεῖαν ἐξουσίαν, τὰς νόσους ἀπήλασας, νεκροὺς ἀνέστησας, τυφλοὺς ἐφώτισας ὡς Θεός.

Τοὺς λεπροὺς ἐκαθάρισας, τοὺς χωλοὺς ἀνωρθώσω, παραλύτους συνέσφιγξας, Αἰμόρρουν ἐθεράπευσας· ἐπέζευσας πέλαγος, δεικνὺς τὴν δόξαν σου, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Δόξα.

Προσκυνοῦμέν σου Κύριε, τὸν ἄχρονον Πατέρα, καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἣν τοῖς

σοῖς Ἀποστόλοις, Θεὸς ὢν διένειμας, ἐξαπο-
στέλλων αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν γαστρὶ σου ἐχώρησας, τὸν ἀχώρητον Λό-
γον, ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας, τοῦ κόσμου
τὸν τροφέα, ἀγκάλαις ἐβάστασας, τὸν παρο-
χέα ἡμῶν, Θεογεννητορ ἀγνή.

Καταβασία.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη,
ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπίστασία, οἱ
Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσμα-
τα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔ-
σβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

ᾠραῖος ἐκ τάφου ἀναστάς, τῇ τῆς Θεότητος
δόξῃ κοσμούμενος, τοῖς Ἀποστόλοις σου
Κύριε, ἐπεφάνης, τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐπαγ-
γελλόμενος αὐτοῖς, πέμπειν ἐνέργειαν, τοῖς
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεκρώσας τὸν Ἄδην ὡς Θεός, ζωαρχικώτα-
τε, πᾶσιν ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, ἣν περ
νῦν, εἰκονίζουσι φανότατα, τῶν λαμπροφό-
ρων ἡμερῶν, τούτων αἱ χάριτες, τοῖς βοῶσι·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀκτῖνας ὡς Ἥλιος Χριστέ, δικαιοσύνης φα-
νεῖς, κόσμῳ ἀπέστειλας, τοὺς Ἀποστόλους
σου φέροντας, σὲ τὸ φῶς τὸ ἀκατάληπτον,
καὶ τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποδιώκοντας,
καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύ-
ριον.

Θεοτοκίον.

Ἴδου νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς
ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτο-
κας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδο-
κίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. ᾠχος πλ. δ΄. Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί.

Δεῦτε ἴδετε λαοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἀνυ-
μνούμενον, ὑπὸ λαῶν ἀνόμων βλασφημού-
μενον, καὶ ἰδόντες ὑμνεῖτε, τὸν ἐν Προφήταις
Μεσσίαν προρρήθέντα.

Σὺ εἶ ὄντως ὁ Χριστός, ὁ εἰς τὸν κόσμον τοῦ-
τον προερχόμενος, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, καὶ ἡ ἄ-
φεςις, τῶν πατέρων σφαλμάτων· σὺ ἡ ὄντως
ζωὴ τῶν σοὶ πεπιστευκότων.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἑορτῆς μεσοῦσης,
καθὼς γέγραπται, τῷ ἱερῷ ἐπέστη καὶ ἐδίδα-
σκεν· Ὅτι ὄντως αὐτὸς ἦν, ὁ Μεσσίας Χρι-
στός, δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Ἐν τοῖς Σάββασι Χριστός, καὶ ἐν ἡμέραις ὄ-
λαις ἐπεδείκνυτο, τὰ τῶν σημείων ἔργα ἐξιώ-
μενος, τοὺς ἐν νόσοις ποικίλαις· ἀλλ' ὁ πλά-
νος λαός, θυμῷ ἐνεκοτεῖτο.

Τὸν Παράλυτόν φησι, τόνδε χρόνους πλεί-
στοις κατακείμενον, ἐν τῷ Σαββάτῳ οὗτος ἐ-
θεράπευσε, καὶ παρέβη τὸν νόμον, Ἰουδαῖοι
Χριστῷ, πικρῶς ἐλοιδοροῦντο.

Οὐ Μωσῆς, ὑμῖν φησί, τὸν νόμον δοὺς κε-
λεύει περιτέμεσθαι; καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνδρα
περιετέμετο, ἵνα μήπως ὁ νόμος τῶν πατέ-
ρων λυθῇ, Χριστὸς τοῖς Ἰουδαίοις.

Οἱ ἀγνώμονες παντί, οἱ ἐν ἐρήμῳ πάλαι πα-
ροικήσαντες, τὸν Εὐεργέτην φθόνῳ, κατενέ-
σκηπτον βλασφημοῦντες, κινοῦντες, τὰς ἀδί-
κους γλώσσας, κενὰ προσμελετῶντες.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἷς Θεὸς οὗν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκ-
στάντος εἰς υἰότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος
εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, φῶς Θε-
ὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πῶς ἐγέννησας εἰπέ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως
προεκλάμψαντα, καὶ σὺν ἀγίῳ Πνεύματι ὑ-
μνούμενον; ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος εὐδοκήσας
ἐκ σοῦ, τεχθῆναι Θεοτόκε.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐ-
ποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζό-
μενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χρι-
στὸς συνάσας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ
μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν,
διαφερόντως πάντες, σπουδάσωμεν, ὅπως ἀ-
γίου Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσω-
μεν.

Σὺ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν ἀθα-
νασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύ-
σας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ Πατρὶ
προσήγαγες, τὸν χρόνιον μου λύσας πόλε-
μον.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακλη-
θέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενω-
θέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, καὶ ἡμᾶς
ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ρίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας
σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι,
ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν
ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ'.
Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Τῆς Ἑορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀ-
νήλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ ἐ-
δίδασκες πάντας· ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ
πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς;
ἔλεγον.

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ Λυτρωτὴς μου, πηγά-
ζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα, φυγαδεύων
τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενοῦντας· ἀλλ'
Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμά-
των αὐτοῦ.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ Λυτρωτὴς μου, ἐ-
λέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ
τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε· καὶ γὰρ ὁ νόμος
καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμενεσθαι, κελεύει πάν-
τα ἄνθρωπον.

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς
σου, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχεες, ἀπο-
στείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦσαι τὴν δόξαν σου·
οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυττον σου τὴν Ἀνάστα-
σιν, τὴν χάριν καὶ τὴν σάρκωσιν.

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμενετε ἐν Σαββάτῳ, μή-
πως λυθῇ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, ὅτι
ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιῆ λόγῳ; κατὰ τὴν
σάρκα ὑμεῖς κρίνετε, φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις
Χριστός!

Ὁ τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ, τὴν
ξηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς καρδίας, ἰα-
σάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με καρποφόρον, ἵ-
να ἐργάσωμαι κἀγὼ Σωτὴρ, καρποὺς ἐν με-
τανοίᾳ θερμῇ.

Λεπρῶσάν μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας,
καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ ὄμματα φωτίσας,
ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, κείμενον ἀνόρθωσόν
με, ὡς τὸν παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ
κατακείμενον.

Δόξα.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν
ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ
ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορί-
αν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἠδραστὰι, τῷ
κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην,
ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω
θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει Παμμακάριστε, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξέ-
νον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θε-
οτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἐορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων δωρε-
ῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεσιν ἁ-
μαρτιῶν· ὅτι συνέχομαι δίψῃ, Εὐσπλαγχνε
μόνε Οἰκτίρμον. (δίς)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμη', ρν').

Ψαλμὸς ρμη' (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐ-
τόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶ-
πε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐ-
κτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ πα-
ρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα κα-
ταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφό-
ρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πε-
τεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες
καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου,
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμη' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐ-
τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐ-
τόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βα-
σιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑ-
ψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσον-
ται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγ-
μοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδη-
ραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἰδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκειν, Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας, καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει, παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου· τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν, οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον· τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι· ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν, Ἰερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**
Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς Ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλάζωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ· ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι. (ἄπαξ)

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ')

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξς' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ξζ΄ (67).

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ΄ 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ΄ 3-4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλην τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, * ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ δεσπότης * πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, * Χριστὲ ὁ Θεός· * Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε * ὕδωρ ἀθανασίας· * ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν * καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· * Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας
(Τετάρτη τῆς ε΄ ἑβδομάδος).

Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς
(διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄. Ψαλμὸς ρμζ΄.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. (ρμζ΄ 5)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις. (ρμζ΄ 1)

Στίχ. β΄. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ρμζ΄ 11)

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. ιγ΄ 13-24)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναχθέντες ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ’ αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῆς ἡμέρας τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. Ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῆ χειρὶ εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῆ Χαναὰν κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πενήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Κακεῖθεν ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἠγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαυῖδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· «Εὗρον Δαυῖδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου». Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ’ ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν, προκηρῦξάντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς ογ΄).

Στίχ. α΄. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπόσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ΄ 1)

Στίχ. β΄. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ’ ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ΄ 2)

Στίχ. Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου· καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου. (ογ΄ 3-4)

Στίχ. δ΄. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ΄ 12)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ΄ 5-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσοῦτους; Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἠθέλον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι, ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὃ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

* * *

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξέ-
νον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θε-
οτόκε, ἀμφοτέρα ᾠκονομήθη· διό σε πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

* * *

Κοινωνικόν. (Ἰωάν. στ' 56).

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ
Κύριος.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,
* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετα-
σχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας
τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος.

* * * * *

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄.

Θάλασσαν ἔπηξας, * βυθίσας σὺν ἄρμασι * τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ, * καὶ λαὸν διέσωσας δουλείας * καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν * εἰς ὄρος ἀγιάσματος βοῶντα. * Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν * καινὴν ᾠδὴν ἐπινίκιον, * τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

ᾠδὴ γ΄.

Ἐστερεώθη * ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, * ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, * ἐπλατύνθη * ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, * εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

ᾠδὴ δ΄.

Ὁ προφήτης Ἀββακούμ * τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς * προεώρα, Κύριε, * τὴν παρουσίαν σου. * διὸ καὶ ἀνέκραζεν. * Ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει ὁ Θεός. * Δόξα τῇ δόξῃ σου, Χριστέ, * δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ᾠδὴ ε΄.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * εἰρήνην δὸς ἡμῖν. * Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * κτήσαι ἡμᾶς. * Κύριε, ἐκτός σου * ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ς΄.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης, φιλόανθρωπε, * τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με. * Διό, ὡς Ἰωνᾶς, * σοὶ κραυγάζω, Λόγε. * Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, * εὐσπλαγχνε Κύριε.

ᾠδὴ ζ΄.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос * πυρὶ φλογιζομένη, * ἔδροσίζετο πνεύματι, * Θεοῦ ἐπιστάσια. * οἱ παῖδες ὑπέψαλλον. * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον * καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄.

Ἀλλότριον * τῶν μητέρων ἡ παρθενία * καὶ ξένον ταῖς παρθένοις * ἡ παιδοποιΐα. * ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, * ἀμφοτέρα ὠκονομήθη. * διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς * ἀπαύστως μακαρίζομεν.
